

RETKI SIIKALAHDELLE

Tämä tarina on tosi
1.5.2002

Pahoittelen mahdollisia kirjoitusvirheitä...

Vappupäivänä lähdimme (me: isä äiti pikkuveli ja minä, isoveikka sai jäädä kotia) Siikalahden lintutornille (minkäs teet kun vanhemmat harrastavat lintuja). Istuin autoomme, länttäsin imukuppi Bulbasaurin ikkunaan ja lohikäärmelippiksen päähän. 100-kilsan matka alkoi.

Tuijottelin ikkunasta ja näyttelin mielessäni kohtauksia jos tapaisin esim. Ezpen, Ärtsän, Meon, Mewin tai jonkun webbarin Siikalahdella. Mutta mahdollisuuksia oli 1/1000 (ja miten olisin voinut tunnistaa).

Sitten luin kirjaa "Tom ja keskiyön puutarha". Joidenkin mielestä autossa istuminen on tylsää, mutta minusta on kivaa istua ja katsella ulos ikkunasta, rauhassa, mietiskellen.

Jossain vaiheessa kävimme teboililla tankkaamassa ja haukkaamassa välipalaa. Kun saavuimme perille saimme ihmeeksemme huomata että parkkipaikka oli täpö täysi. Yksi pieni tila kuitenkin oli vapaa ja saimme parkkeerattua.

Otimme tavarat ja lähdimme talsimaan tornille pitkospuita pitkin. Matka oli tylsä mutta ei pitkä, muistan kun pienempänä matka tuntui olevan kilometrien pituinen, nyt saattoi suorastaan rampata edestakaisin. Tornissa oli kuuma kuin keskikesällä ja otin melkein pienet torkut.

Isäni jäädessä vielä torniin lähdimme minä, äiti ja pikkuveljeni kävelemään padolle. Matkalla katsoimme ihmeissämme tien yli kipittävää otusta, ja ihmettelimme mikä ihme se oli, mutta sitten äiti tunnisti; kaulushaikara!

Tältä se minusta jotakuinkin näytti:

Itse kutsun sitä Kökkelöksi. Siitä tuli "elis" sekä minulle, pikkuveljelleni että äitille (elis on lintuharrastajien kieltä ja tarkoittaa ensimmäistä havaintoa jostain lajista), tosin olemme kuulleet moneen kertaan sen äänen, joka kuulostaa siltä kuin puhaltaisi tyhjään pulloon.

Sitten näimme ruskosuohaukan kaartelemassa kuin leija pellon yllä. Kun palasimme takaisin päin näimme ison lokkiparven pellolla. Näimme myös pienen ja upean kyyn. Se oli turkoosinharmaa ja siinä oli mustia raitoja.

Eväät olivatkin parhaasta päästä, iskä paistoi lettuja =P Itse söin 12 lettua. Sitten lähdimme kotiin, ja kotona kirjoitin tämän stoorin.

The End

Heli Narinen, 11 v.